

עפ"ת 38234/06/15 - צבי הר-ניב נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

עפ"ת 38234-06-15 הר-ניב צבי נ' מדינת ישראל

בפני כב' השופטת הבכירה, נגה אהד

מעוררים	צבי הר-ניב
נגד	
משיבים	מדינת ישראל

פסק דין

לפני ערעור על פסק הדין שניתן בבית משפט תעבורה מרכז, בתיק מס' 4257-09-13.

המערער הורשע בעבירות של נהיגה ללא רישיון נהיגה תקף בניגוד לתקנה 10(א) לתקנות התעבורה תשכ"א-1961 (הרישיון פקע ביום 26.6.07); נהיגה ללא פוליסת ביטוח בת תוקף בניגוד לסעיף 2(א) לפקודת ביטוח רכב מנוע [נוסח חדש] תש"ל-1970.

בנימוקי הערעור:

מצוין המערער כי בית משפט קמא טעה בקביעתו, כי המערער לא שילם אגרת רישיון נהיגה חרף עדותו של השוטר רועי ברלזון מיום 13.2.15.

טעה בית משפט משהתעלם מהיעדרות השוטר יוסף איטח שהוזמן כדין לדיון ביום 24.4.15 והיה אמור להציג לבית המשפט הרישיון שנתפס.

בית משפט טעה משקבע כי המערער ידע שהוא רוכב על קטנוע ללא רישיון נהיגה תקף.

בית משפט טעה משקבע כי למערער 4 עבירות זהות קודמות.

בית משפט טעה משלא דן המערער לכף זכות.

בית משפט טעה בגזירת העונש - 6 חודשי פסילה בפועל; קנס בסך ₪ 1,200, על אף העובדה כי מדובר בעבירה מנהלתית, שעניינה אי תשלום אגרה בסך ₪ 249 ובמהותה, אינה מסכנת אדם.

ב"כ המשיבה:

מבקשת שלא להתערב בפסק דין בית משפט קמא.

מדובר בהכרעת דין מנומקת לאחר שמיעת עדים, לרבות עדות מטעם המערער.

המערער ויתר על עדות השוטר יוסף איטח בישיבת בית משפט מיום 26.4.15 (עמ' 15, שו' 11).

המערער לא תמך טענתו כי היה לו רישיון זמני עד שנת 2013.

עדת ההגנה מטעמו של המערער העידה, כי המערער לא שילם את שני הרישיונות הזמניים שהונפקו לו. ואם שילם, לאחר תקופה ארוכה יותר, כשהתשלום לא נקלט.

מדובר במי שבמשך 6 שנים לא היה לו רישיון בתוקף, על מנת לחדש הרישיון המערער נדרש לעבור קורס ומבחנים. עובדה זו רלוונטית למסוכנות.

לגופו של עניין דין הערעור להידחות.

הכרעת הדין מבוססת על עדות עד התביעה, רס"ל ברלזון רועי, אשר הגיש מסמך לעניין מועד פקיעת רישיון נהיגה של המערער - ת/2. ומעדותו עולה כי תוקף רישיון הנהיגה של המערער פקע ביום 26.6.07, כפי שצוין ב-ת/1. וכן עולה כי המערער הציג בפני עד זה רישיון נהיגה זמני שתוקפו פקע ביום 28.7.09.

הוגש ת/3 - תע"צ, לפיו רישיון הנהיגה של המערער חודש ביום 6.3.03 עד ליום 26.6.07.

בנוסף מתבסס בית המשפט על עדות הגב' רות כהן מטעמו של המערער, המשמשת ביום מתן העדות כראש תחום תלונות ופניות הציבור של אגף הרישוי, נציגת משרד התחבורה. על פי עדותה, המערער פנה אליה בעניין חידוש תוקף רישיון נהיגתו. לפנייה זו השיבה במכתב ביום 21.10.12 - נ/2, כי תוקף רישיון הנהיגה הקבוע פקע ביום 26.6.07. נתון זה זהה לעדות עד תביעה מספר 1.

עוד מפי העדה נלמד, כי למערער ניתנו רישיונות נהיגה זמניים לתשלום, אך לא שילם האגרה על פי תקנה 172 ב לתקנות התעבורה, עליו להיבחן במבחן מעשי ועיוני כדי לחדש רישיון נהיגה.

עוד עולה מעדותה, כי ביום 23.12.12 נשלח למערער מכתב מתקן - נ/3, בו צוינה תקנה 172 א לתקנות התעבורה במקום תקנה 172 ב שצוינה בטעות. במכתב מתקן זה צוין כי בעותק רישיון הנהיגה ששלח המערער לא ניתן לראות מועד תשלום וחתימת בנק הדואר ואף אם שילם האגרה באיחור, עליו לחזור ולהיבחן הן במבחן העיוני והן במבחן המעשי, על פי התנאים שנקבעו בתקנה 172 א לתקנות התעבורה.

עוד עולה כי ביום 2.12.08 לפניית המערער הונפק רישיון נהיגה זמני כפוף לתשלום האגרה וכפוף להשתתפות בקורס ייעודי נוכח צבירות נקודות.

המערער השלים את הקורס רק בנובמבר 2013. ומ-ת/4 שהוגש על ידי עדה זו, עולה כי המערער לא שילם האגרה הנקובה.

עוד עולה מעדותה, כי ביום 28.1.09 המערער הגיע למשרד הרישוי בחולון, קיבל רישיון נהיגה זמני לתקופה של 6 חודשים, כפוף לתשלום אגרה, אך לא שילם האגרה.

צדק בית משפט בקביעתו כי טענת המערער לפיה החזיק ברישיון נהיגה תקף עד סוף שנת 2013 לא הוכחה. בכל המוצגים שהוגשו לבית משפט קמא, מועד זה לא צוין כלל. המערער לא הצליח להוכיח כי שילם סכום האגרה ונוכח כך קבע בית משפט, בצדק, כי המערער אינו מחזיק ברישיון נהיגה תקף. דבר נוסף, אני מסכימה עם קביעת בית משפט קמא כי בתיק תעבורה 4379-06-14 הגיעו הצדדים להסדר טיעון לאחר תיקון כתב האישום, ההסדר אושר על ידי בית המשפט, אך בית המשפט לא קבע כל קביעה מהותית לעניין הראיות באותו תיק.

מכאן אין ללמוד מתיק תעבורה 4379-06-14 מאומה לעניינו.

טענות המערער לעניין טעות שנפלה בבית משפט קמא שהתעלם מהיעדרות השוטר יוסף איטח - דינן להידחות משוויתר המערער על עדותו של עד זה, כאמור בפרוטוקול מיום 26.4.15 (עמ' 15, שו' 11).

אינני מקבלת טענת המערער בעת הדיון בערעור, כי לא ויתר עקרונית על התייצבות העד, אלא רק מעשית. מעת שוויתר על התייצבותו, לא ניתן לקבל כל טענה הנובעת במישורין או בעקיפין מהיעדרות אותו עד בבית המשפט אשר היעדרותו כאמור, נעוצה במערער עצמו.

ובאשר לגזר הדין - מדובר במי שמחזיק ברישיון נהיגה מאז שנת 1970. צבר לחובתו 33 הרשעות קודמות ובתוכן 4 הרשעות של נהיגה ללא רישיון נהיגה תקף. פסילה בפועל לתקופה של 6 חודשים, לאחר שביהמ"ש קבע מתחם ענישה הולם הנע בין פסילה בפועל לתקופה של עד שנה, סביר בנסיבות מדיניות הענישה ובנסיבות שאינן קשורות לביצוע עבירה זו.

יש לזכור כי זה שנים המערער אינו מחזיק ברישיון נהיגה תקף.

פסילה על תנאי בת 5 חודשים ל-3 שנים הינו במתחם הסבירות שאין להתערב בו הדברים יפים גם למאסר על תנאי בן חודשיים לתקופה של שנתיים.

הערעור נדחה.

המזכירות תשלח פסק הדין לצדדים בדואר.

ניתן היום, ד' כסלו תשע"ו, 16 נובמבר 2015, בהעדר הצדדים.